

VERESS MIKLÓS

Virágóra

1. Kankalinácska

*Hogyha a tél már hazaindul –
beszélgethetünk: kankalinul.
De hát: milyen is a kankalinbeszéd?
Hisz nem hallhatod
semmilyen neszt!
S nem válhat mindenki kankalinná,
aki a tavaszok vizét kiinná.
Ám: ha egy szellő majd visszaint,
már értheted a kankalint.*

2. Fehér nárcisz

*Gyerekkori nárcisz:
nyúlhat ezer ösvény –
de ha anyámat keresném,
mindig te világíts!*

3. Császárkorona

*Vár rád borona,
te szép Császárkorona!
Mért vagy te a török szultán
védett rokona?*

*Én nem az vagyok.
Csak szép liliomotok.
Őshegyeknek kertje dúltán,
nem is viritok.*

4. Árnika

*Árnicska nem árvacska,
nem irigyből sárgácska.*

*Bárha saját halála –
gyógyít sebet szirmával.*

5. Pipacsok

*Zsongnak már méhek és darazsak,
zenébe a dongó is belebrúg,
mikor a réten huncut pipacsok
játszanak ipics-apacsot –
pedig hát elbúni egyik se tud!*

6. Szellőrózsa

*Szellőzködő szellőrózsa!
Arcod egek szele mossa
fényeivel csillagosra.*

*Ha föl nézel harmatozva,
fecskéink is jönnek vissza
bizton hamarosra.*

7. Borzas Kata

*Hú, te fránya Borzaskata!
Minek futol ide-oda?
Ha már fésűt nem kell törmőd,
veszek helyette egy tükröt.
Nesze te!
Nesze te!
Hogyha jobb dolgod nem akad,
annak nézz a szemibe!*

8. Kakukkfű

*Kakukk! Kakukk!
Kiáltó madár az!*

*Habakukk! Habakukk!
Ismétlem
a választ.
Bár a szél épp vizet áraszt,
de én: kékelem, kékelem!*

9. Cleopátra túje

*Cleopátra túje,
fordulj gyönyörűre!
Rajta szárad szirmaidon
királynédnek vére.*

*Kinek mi a bűne?
Nem virágon
fordul világ
mindig keserűre!*

*Cleopátra túje,
világ gyönyörűje!
Ti, virágok, miért vártok,
amíg meg nem haltok?*

*Ez a világ rendje:
úgy lettünk teremtve,
hogy csak addig virulhatunk,
ha az ember boldog.*

10. Pitypang és Katáng

*Pongyola Pitypang,
Mezei Katáng!
A mindenség hogyan nyithat
ablakot reánk.*

*Sárma meg mályva,
ernyős ocsolán!
Tűzliliom zárja
az éjet reánk.*

11. Vigadalom

*A Boroszlán csak ritkán jácintozik,
a Jácint se túl sokszor boroszlánol.
Ezért is értik úgy egymást pedig
valahonnét a vigas virágságból.*

*Mert ha a Jácint elboroszlánulna,
Boroszlánunk mint lehetne Jácint?
Nem volna szép, mert még elkomorulna,
hogy a mindkettő éppen mért mást játszik!*

Ezért mindegyik csak afféle maradhat,
amibe kelyhe-lelke belebékül –
mert volna értelme más feladatnak:
hogy Jácint mit tesz a Boroszlán nélkül?

12. Muskátlis

Muskátlivirág, muskátlivirág!
Te nézel ki minden ablakokon át!
Mögötted öregasszonyok árnya,
s véled ifjúságuk ideszállna.

Emlékszel? Egy volt
álmunk – te, Muskátlivirág!
Hozzád a hold
lehajolt,
s meglengette
az ezüstkárimát:
mint lovag kalapot,
aztán csak tovább
ballagott.
Más volt a világ.

Muskátlivirág, muskátlivirág!
Szerelmes részünk:
majd visszanezünk
a holdaktól mi rád.
Csak láss ki minden ablakokon át,
ahogy imáink nézik az anyát.

